

ЧЕРВОНА КНИГА УКРАЇНИ

- анотований та ілюстрований перелік рідкісних видів та підвидів, що знаходяться під загрозою зникнення на території України, і підлягають охороні; основний документ, в якому узагальнено матеріали про сучасний стан рідкісних, і таких, що знаходяться під загрозою зникнення, видів тварин і рослин, на підставі якого розробляються наукові і практичні заходи, спрямовані на їх охорону, відтворення і раціональне використання.

тварини які відносяться до Червоної книги Сумської області

аксономічна належність: Клас — Комахи (Insecta), ряд — Перетинчастокрилі (Hymenoptera), родина — Дорожні оси (Pompilidae).

Природоохоронний статус: Рідкісний.

Ареал виду та його поширення в Україні: Охоплює Пд.-Сх. Європу, Кавказ, Пн. Африку, Малу та Середню Азію, пд. Далекого Сходу. В Україні знайдений в Криму, а на материковій частині — в Степу та у Лісостепу.

Чисельність і причини її зміни: Малочисельний вид. Причини зміни чисельності не з'ясовані.

Особливості біології та наукове значення: Імаго літають з червня до вересня. У степовій зоні зустрічається на ксерофітних ділянках у долинах річок, на схилах балок та на сухих солончаках, у Лісостепу знайдений на луках. Імаго — антофіли, живляться нектаром квітів (зазвичай зонтичних, складноцвітих та молочайних). Для живлення личинок самка заготовляє паралізованих нею павуків-тарантулів. Самка будує гніздо в ґрунті з однією коміркою в кінці ходу на глибині до 11 см. Іноді використовує поверхневі ходи вовчка. У цьому випадку вхід у гніздову нірку може знаходитися на відстані до 1,5 м від місця проникнення в хід вовчка. Зимуює личинка в коконі. Дає 1 генерацію на рік.

Морфологічні ознаки: Тіло чорне, лише 2 і 3 тергіти черевця з червоним малюнком. Вусики та ноги чорні. Крила сильно затемнені. Довжина тіла — 15–23 мм.

Режим збереження популяцій та заходи з охорони: Необхідно зберігати біотопи, сприятливі для існування виду. У місцях перебування виду слід створити ентомологічні заказники.

Розмноження та розведення у спеціально створених умовах: Відомостей немає.

Господарське та комерційне значення: Відомостей немає.

Таксономічна
належність: Клас —
Ссавці, ряд — Хижі,
родина — Ведмедеві.
Один з 4-х видів роду,
один з видів роду в
фауні України.
Природоохоронний
статус
виду: Зникаючий.

Чисельність і причини її зміни: Не перевищує 300 особин. Найбільше ведмедя в Закарпатській та Івано-Франківській обл. (до 200 особин), менше у Львівській (до 50 особин) найнижча чисельність ведмедя в Чернівецькій обл. — близько 20 особин. Причини зміни чисельності: фрагментація ареалу, інтенсивна експлуатація та омолодження лісів і велике рекреаційне навантаження на них; високий рівень чинника непокою, браконьєрський відстріл тварин.

Чисельність і причини її зміни: Зазвичай реєструють 1–10 ос./га. Щільність популяції під час певних фаз сезонного циклу може досягати 20–30 особин на 1 км маршруту чи кількох десятків на га, але площа, що підтримує існування цих змій впродовж усього сезону, значно більша.

Аноплій самарський-**Таксономічна належність:** Клас — Плазуни (Reptilia), ряд — Змії (Serpentes), родина — Гадюкові (Viperidae). Один з 5 таксонів, що розглядаються як види та підвиди комплексу звичайної гадюки *Vipera (Pelias) berus* (Linnaeus, 1758), та один з 3 видів роду *Vipera* у фауні України.
Природоохоронний статус: Рідкісний.

Причини зміни чисельності: трансформація біотопів (вирубубання лісу, дачна забудова, перевипас), загибель змій на автошляхах, знищення людьми або відлов з метою продажу. Реліктовий вид, який поступово поглинається звичайною гадюкою в результаті природної гібридизації, наслідки якої мінімальні лише в ізольованих популяціях вздовж пд. межі ареалу

Тхір лісовий

Таксономічна належність: Клас — Ссавці (Mammalia), ряд — Хижі (Carnivora), родина — Куницеві (Mustelidae). Один з 20-ти видів роду; один з 6-ти видів роду в фауні України.

Природоохоронний статус виду: Неоцінений.

Ареал виду і його поширення в Україні: Майже вся Європа, окрім пн. частини Скандинавського п-ва, значної частини Англії, Ірландії та Балканського п-ва. В Росії зона європейських лісів. Пн. межа ареалу виду проходить посередині Карелії до Архангельська, на сх. до пн. районів Волгоградської обл. В Україні зустрічається повсюдно, крім АР Крим.

Чисельність і причини її зміни: На сх. України зустрічається частіше за перегузно, в Пн.-Зх. Причорномор'ї — рідкісний вид, в Центральній Україні реєструється спорадично. На запланованій території Середнього Дніпра в 2002-06 рр. обліковано не більш 2 особин на о-в. Щільність населення виду тут склала лише 1,4-1,7 особин на 100 га. Зміни чисельності: в 1930-х рр. заготовля щурок в Україні була рівні 120 тис. на рік, в 1960-х рр. становила 2-3 тис. Зниження чисельності продовжується і зараз. Причиною зниження чисельності слід вважати як безпосереднє винищення, так і зменшення трофічної бази.

**ДЯКУЮ
ЗА УВАГУ!**

